



Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2733/05
23.03.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Jelene Borovac, Vlaste Jovanović, Biljane Dragojević i Zvezdane Lutovac, članova veća, u pravnoj stvari tužioca "AA", čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog BB, čiji je punomoćnik BV, advokat, radi iseljenja, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Užicu GŽ I. br. 178/05 od 06.07.2005. godine, u sednici održanoj 23.03.2006. godine doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Užicu GŽI. br. 178/05 od 06.07.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Bajinoj Bašti br. P. 151/02 od 03.02.2005. godine, izrekom u tački 1. odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev da se tuženi obaveže da se sa svim licima i stvarima iseli iz stana VV i stan preda tužiocu na dalje raspolaganje. Izrekom u tački 2. tužilac je obavezan da tuženom naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 52.900,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Užicu GŽ I. br. 178/05 od 06.07.2005. godine, žalba tužioca odbijena je kao neosnovana i potvrđena presuda Opštinskog suda u Bajinoj bašti br. P. 151/02 od 03.02.2005. godine.

Protiv navedene presude drugostepenog suda, reviziju je blagovremeno izjavio tužilac, zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 386. saveznog ZPP, u vezi člana 491. stav 4. republičkog ZPP i našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda iz člana stav 2. tačka 11. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti. Neosnovano je ukazivanje revidenta na bitnu povredu iz člana 354. stav 2. tačka 14. ZPP, jer je pobijana presuda sa jasnim i neprotivrečnim razlozima o odlučnim činjenicama.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, odlukom Komisije za stambena pitanja tužioca od 19.12.1995. godine, stan iz predmeta ovoga spora dodeljen je na trajno korišćenje tuženom. U obrazloženju odluke je navedeno da je ista doneta „u skladu sa rang listom za dodelu stanova u Bajinoj Bašti“. Tuženi se sa svojom porodicom, suprugom i sinom, uselio u stan u kome i danas stanuje. Međutim, Komisija za stambena pitanja tužioca je na sednici održanoj 12. i 13.05.1987. godine donela odluku da isti stan dodeljuje na trajno korišćenje penzioneru GG, za njega i članove porodičnog domaćinstva, suprugu i troje dece. Ova odluka nije dostavljena tuženom. Zaključkom SO Bajina Bašta od 21.04.1989. godine dozvoljeno je izvršenje rešenja Komiteta za privredu i komunalne delatnosti SO Bajina Bašta od 17.12.1998. godine, kojim je tuženom naloženo da se sa svim licima i stvarima iseli iz istoga stana.

Polazeći od utvrđeno činjeničnog stanja, pravilno su nižestepeni sudovi tužbeni zahtev odbili kao neosnovan, uz razloge koje u celini prihvata i Vrhovni sud, pa nisu osnovani navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Tuženi je u konkretnom slučaju stekao stanarsko pravo na stanu iz predmeta ovoga spora, u smislu odredbe člana 11. Zakona o stambenim odnosima („Sl. glasnik SRS“, br. 9/85), koji je bio na snazi u vremenu donošenja odluke o dodeli stana njemu na korišćenje i u momentu njegovog useljenja u stan. Navedenom odredbom je bilo propisano da stanarsko pravo građanin stiče danom zakonskog useljenja u stan. Zakonitost useljenja je u ovom slučaju obezbeđena odlukom nadležnog organa tužioca – Komisije za stambena pitanja, koja je u redovnom postupku raspodela stana, na osnovu mesta koje je zauzeo zahtev tužioca na rang listi njemu stan i dodelila. Ova odluka postala je ne samo konačna, nego i pravnosnažna, jer od strane tužioca nisu pruženi nikakvi dokazi da je u bilo kom postupku ona poništena. U takvoj situaciji, tuženi je stekao pravo stanovanja u stanu, sa članovima porodičnog domaćinstva, kao nosilac stanarskog prava i u tom svojstvu, odnosno sada u svojstvu zakupca stana na neodređeno vreme i ima pravo da nastavi da u stanu stanuje.

U opisanoj situaciji, tužilac nije bio ovlašćen da donosi novu odluku o dodeli istog stana drugom licu, pošto je tim stanom već raspolagao konačnom i pravnosnažnom odlukom. Ta odluka, kojom je stan dodeljen tuženom je na snazi i proizvodi pravno dejstvo. Stoga nova odluka o dodeli istog stana ne proizvoditi pravno dejstvo, niti nova odluka može dovesti tuženog u položaj bespravno useljenog lica. Novom odlukom se ne dira u pravno dejstvo

konačne i pravnosnažne odluke o dodeli stana na korišćenje tuženom.

Polazeći od izloženog, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci, na osnovu člana 393. saveznog ZPP, u vezi člana 491. stav 4. republičkog ZPP.

Predsednik veća – sudija

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice,

Mirjana Vojvodić

st